

26 september 2009: Off-road dag Arjan Brouwer Trading te Putten

Zandhappend: over en door maïsvelden – heuvels – bossen – crossbanen

Na vorig jaar een off-road rit te hebben gereden met Hans Hendriks, van Motorrijdschool Hendriks, dacht ik dit jaar: 'Laat ik eens contact met Hans opnemen voor nogmaals een dagje off-road'. Van Hans hoorde ik dat Dakar-rijder Arjan Brouwer een zogenaamde oriëntatierit in de planning had op 26 september. Voor 20 euries ontbijt, lunch, een bbq en niet onbelangrijk een voorrijder die de route kent.

Na een fijne overnachting in het mooie Ermelo bij de schoonfamilie van vriendinnetje en ex-racemaatje Bernice Sangers <http://www.berny-racing.nl/>, kwam ik rond 9 uur aan in Putten bij motorzaak Arjan Brouwer Trading.

Poefff wat een motoren stonden daar!!! De opkomst was overweldigend (zie ook de filmpjes op mijn site www.margreetzant.nl of op <http://www.arjan-brouwer.nl/allroad.htm>) 120 rijders zouden aan deze dag gaan deelnemen, verdeeld in de groepen beginners, middenklasse, gevorderden, dames en zware off-road. Met mijn grote mond had ik aan Arjan aangegeven dat ik niet in de damesklasse wilde rijden: 'dames geven immers geen gas en zijn allemaal zeurpietwatjes'. Hij wist wel beter, desalniettemin had hij me in de middenklasse ingedeeld. Gelukkig nog een vrouw in de groep, dat was dan wel weer gezellig! Onze voorrijder was de good looking crosser en enthousiasteling Jan Hofland. Of te wel: een goed begin is het halve werk ☺

Om een uur of half 10 vertrok onze groep met een 'mannetje' of 12. We waren nog maar net op weg en een reeds geoogst maïsveld werd al meegepakt. Aangezien het dagen niet had geregend, was het toch een partij mul!!! Zonder enige aanloopmogelijkheid, op all-road banden (i.p.v. noppen) met daarbij een portie angst begon ik aan deze missie. Natuurlijk gaf ik door de spanning veel te weinig gas en keek ik te dicht op het stuur, wat er in resulteerde dat ik binnen 50 meter op m'n snuit lag ☺ Jan kwam gelukkig direct naar me toe, motor weer in de benen (nee dat lukt me echt niet zelf, 200kg), en nog een poging. 'k was echt net de bocht door en boem, daar lag ik weer, in het gelukkig zachte zand ☺ Jan was zo'n gentlemen dat ik op zijn crosser met noppen mocht. Matig onhandig, maar wel erg cool op zo'n toffe crosser, stuurde ik z'n motor naar de weg, en hij, uiteraard zonder enige moeite op dat ding van mij...flauw zeg ☺

Na enige fantastische paden en wegen door het bos en langs de Veluwe landerijen, was de uitdaging een maïsveld, waar de maïsplanten nog rechtop stonden!! In het maïsveld was een pad gemaakt van zo'n meter breed met 70 hele krappe, onoverzichtelijke bochten en heuveltjes. Exciting! Er was al gezegd dat het ongeveer 10 minuten zou duren alvorens je het doolhof weer zou kunnen verlaten. Nou ik kan je vertellen, 10 minuten is heeeeeeel erg lang!! Na wat rare acties (veel te veel gas om m'n motor in de benen te houden, of te weinig uit angst) en na 1 kleine stuiterpartij in een bocht (Ron dank voor het optillen ☺), kon ik het parcours verlaten. Wel heeeeeeel tof en een hele ervaring. Hoe dan ook, wel ff genoeg maïs voor die dag, haha, was al gebroken en de dag moest nog beginnen!

De paden op, de lanen in, zo 'crosten' we verder in formatie over de Veluwe. Wel heel gaaf om zo met z'n allen te rijden. Veel spanning was er ook wel, want ik heb heel wat 'momentjes' gehad. De zand- en gravelpaden door het bos vond en vind ik het mooist: overzicht (min of meer), ruimte, wat hardere ondergrond en hogere snelheid. Dat geeft echt een kick!

Alvorens we gingen eten, gingen we nog één of ander wazig parcours over. Een crossbaanachtige route. Gewoon de leider volgen natuurlijk....hoezo 'zelf verstand gekregen om te gebruiken??' Op een gegeven moment ging het omhoog en daarna !!!shit!!! stond ik toch wel heel erg hoog op een steile heuvel. Ik dacht echt: 'Hier ga ik niet naar beneden!!!' Tuurlijk, Jan wist me over te halen. Met de tips: 'voor je kijken, daar waar je heen wilt en rustig laten rollen' stooft ik de bult af. Jezus Christ, wat was dat eng. Maar....gehaald!! Tot zover voor de pauze, heel veel fun, tof gereden en bovenal alles nog heel!

Crash....

Zoals wellicht te verwachten ging het na de pauze flink mis. Op een boereerf was een heuvel ('knip') waarover een ieder heen kon rijden. De meeste van de groep waren al geweest en Bouk en Ron, de achterhoede van onze groep, zeiden: 'Dat kun jij ook wel'. Jan had zoiets gezegd van: 'Rustig omhoog, boven op de bult stoppen en dan langzaam laten rollen naar beneden'. Deze woorden waren niet geheel...ehhh geheel niet....tot mij doorgedrongen. Tezamen met de ervaring dat ik val als ik te weinig gas houd, ging ik met een noodgang op de heuvel af. In mijn beleving was de heuvel steil aan de voorkant en vlakker aflopend aan de achterkant, maar niets was minder waar.....boven op de heuvel, nog in volle vaart, kijk ik naar beneden en.....SCHRIK.....'het is hier nog steiler, dit gaat niet goed'..... Ik vloog als superman door de lucht en kwam als een plumpudding neer op de grond.... Au.... Alle lieve mensen stonden direct om me heen en ik dacht: 'Neeeeeeee, pijn en domme actie....' Ik deed nogal crumpy.....(nogmaals sorry daarvoor ☺) waarschijnlijk door de schrik..... Gewoon hele domme actie.... Op dat moment wilde ik eigenlijk stoppen. Beetje last van m'n hoofd, geschrokken en ik had heel erg last van mn voet.... Zegt Jan: 'Nu ga je natuurlijk wel laten zien wat je waard bent he?? Gewoon doorrijden toch??' Tja, wat moet je dan, als iemand dat zegt, ga ik natuurlijk niet zitten kniezen. Nadat het stuur weer was rechtgezet, gingen we verder. Vanaf nu maar rustig aan dacht ik zo (lekker op tijd.... ☺).

Wederom, de paden op, de lanen in, alleen wel een stuk voorzichtiger. Bij strand Horst was het de bedoeling om via een betonnen trap de dijk naar beneden te rijden. Een 10^e van een seconde (misschien iets langer...) heb ik getwijfeld. Gelukkig was niet al m'n gezond verstand vergaan, want ben toch maar zo wijs geweest om een ander, simpel pad te nemen. Tjonge jonge, zou wel heel zonde zijn voor m'n motor om daar onderuit te stuiten.

Bij strand horst ligt een crossbaan, waar we natuurlijk acte de présence moesten geven. Via een tamelijk steil paadje omhoog ga je via een zogenaamd 'wasbord' naar een duinlandschap (vorig jaar dit parcours ook gereden). Het wasbord ging goed en na het 'afgrondje' van 2 meter gepasseerd te hebben, stond ik in het duinlandschap, nou ja, lag ik, haha ☺ Veel te mul en veel te onhandig. Via de makkelijkste route de dichtstbijzijnde uitgang gezocht. 't was wel errug mooi hoor!!!

Na ongeveer 130 km en 6 crashes c.q. omvalacties kwamen we tamelijk ongeschonden aan bij de zaak van Arjan B. Ondanks mijn blauwe en dikke voet, was het een zeer geslaagde dag. Het rare is, het geeft heel veel spanning en stress het rijden an sich, maar als ik de dag dan weer heb volbracht denk ik: 'Volgende keer weer!! Echt heeeeeel gaaf'. Kortom, spoort niet helemaal. Vriendinnetje Maud, kajakster, heeft hetzelfde: huilend boven aan de rivier en gevoel van triomf en victorie bij het halen van de eindstreep. Racer Bernice zei vorig jaar eens: 'Wij kunnen dat toch niet, gewoon een hobby'. Nee, blijkbaar niet. Onze moeders zullen toch wel iets verkeerd gegeten hebben tijdens de zwangerschap ☺

Jan, heel erg bedankt voor je peptalk onderweg, zonder dat was ik al lang en breed rechtsomkeert gegaan ☺ En natuurlijk ook bedankt voor het onophoudelijk optakelen van m'n motor ☺

Arjan, goed georganiseerd, volgend jaar ben ik er weer bij! ☺

De groep, het was gezellig, tot de volgende keer!

No guts, no glory ☺

Met vriendelijke groet, greetzz, Maggie